

ДОСЛІДЖЕННЯ ГЕНДЕРНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ПРОФЕСІЙНУ ДІЯЛЬНІСТЬ

к.е.н., доц. Кислий В. М., студентка гр. АМ-71 Лаврик В. С.

Початок ХХІ століття характеризується значними змінами в усіх галузях, зокрема гостро постало питання гендерності в освіті й вихованні, а також тим, що мова відображає переважно досвід чоловіків і не завжди відповідає потребам жінок. Значна кількість професій розрахована на сильну половину людства, уже в самих назвах закладено маскуліність: «адміністратор», «керівник», «менеджер». Усі вони мають граматичну форму чоловічого роду, що так чи інакше не дає можливості для повної реалізації фемінного начала. Виникає проблема «власного простору» для жінки, особливо творчої та амбітної жінки. Виникають нові науки: гендерна психологія, соціологія та інші, це свідчить про зацікавленість серед дослідників сучасними глобальними проблемами людства. Але все одно, хоч маємо значну кількість праць, присвячених проблемам гендерності, залишається значний спектр невирішених, що вимагає подальшої роботи у цій галузі.

Термін «гендер» розглядається під різними кутами зору, але в одному дослідники однак дійшли згоди й визначили як найголовніше, пріоритетне: гендер – це соціальна стать, у жодному разі, яку не можна ототожнювати з біологічною, у цьому й виявляється особливість підходу, адже враховується якісно інший показник – людина, її особистість.

Гендерні проблеми розкривають: Л.Ставицька, О.Горошко, Г. Крейдлін, М. Дмитрієва, Я. Пузиренко, Л.Булатова, О. Луценко, В. Суковата, В. Кравець. Зокрема Олена Семенов, розробила спецкурс: етнолінгводидактична культура, який спрямований на формування культури викладача у ВНЗ, розвитку у них умінь етнолінгвістичного аналізу текстів при викладанні фахових дисциплін, у Пономаренко Ангеліні знаходимо статті, присвячені формуванню особистості у вищій школі.

Отже, виникають протиріччя між соціальним замовленням, потребою в кваліфікованих кадрах та неможливістю на високому рівні реалізації через систему вищої освіти в ВНЗ зазначених завдань; новими вимогами часу й застосуванням старих методів, підходів, які не відповідають змінам у суспільстві; державними стандартами та чинними, діючими програмами, що зумовило вибір теми дослідження.